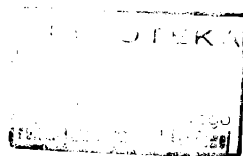

URZĄD PATENTOWY

B29h, 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25090.

Julius Fromm
(Berlin, Niemcy).

Kl. 39 a, 12/04.

39 a⁶, 3/06

Urządzenie do wycinania sznurowadeł z płyty gumowej.

Zgłoszono 30 grudnia 1935 r.

Udzielono 15 czerwca 1937 r.

Przy wycinaniu z płyty gumowej różnych wyrobów jednym z głównych warunków tego zabiegu jest otrzymywanie jak najmniejszej ilości odpadków. Urządzenie według wynalazku pozwala na wycinanie z płyty gumowej sznurowadeł posiadających jeden koniec rozszerzony potrójnie w stosunku do szerokości sznurowadła. Osiąga się to w urządzeniu według wynalazku przez zastosowanie takiego układu noży, że wycina się jednocześnie dwa krótsze i dwa dłuższe sznurowadła, leżące obok siebie, przy czym końce sznurowadeł dłuższych wystają poza końce sznurowadeł krótszych.

Rozszerzony koniec sznurowadła gumowego ma tę zaletę, że nie zwija się przy przeprowadzaniu go przez otwór nań przeznaczony, co ułatwia przewlekanie sznurowadła.

Urządzenie według wynalazku niniejszego jest przedstawione dla przykładu na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku z góry, fig. 2 — w przekroju wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż listwy k, fig. 4 — widok części noża poprzecznego, fig. 5 — widok z góry podłużnych noży i wkładki.

W urządzeniu według przykładu znajdują się zespoły noży zawierające po cztery noże a, b, c i d do wycinania sznurowadeł z jednej płyty.

Każdy z tych noży stanowi prosty nóż wygięty na obojczykach w przeciwnych kierunkach, dzięki czemu posiada on kształt litery S. Długość każdego wygięcia jest równa długości rozszerzonego końca sznurowadła, a jego odgięcie jest równe szerokości sznurowadła.

Każdy zespół noży (fig. 5) składa się z krótkiego noża *b*, dwóch noży *a* i *c* dłuższych o długość rozszerzonego końca sznurowadła, z jednego noża *d* jeszcze dłuższego o jedną długość rozszerzonego końca sznurowadła, z przylegających do nich wkładek, mianowicie z pary krótszych wkładek *g*, *h* i z pary wkładek *i*, *k* dłuższych o długość rozszerzonego końca sznurowadła.

Cztery noże jednego zespołu są umieszczone obok siebie tak, że między dwoma nożami *a* i *d*, z których jeden (*a*) posiada kształt litery *S*, a drugi (*d*) — kształt odwróconej litery *S*, i których długości różnią się o długość rozszerzonego końca sznurowadła, znajdują się ułożone równolegle do nich dwa noże *b*, *c*, które są cofnięte o długość rozszerzonego końca sznurowadła względem znajdujących się naprzeciwko siebie końców noży *a*, *d*, przy czym każdy nóż *b*, *c* dotyka swym jednym końcem przeciwnego końca noża *a* względnie *d*.

Na obydwóch stronach czołowych zespołu noży umieszczone są noże proste *f*. Obok każdego noża *f* w odstępie równym długości rozszerzonego końca sznurowadła, w kierunku ku wewnątrz, umieszczony jest równoległy do niego nóż *e* posiadający ostrze zębate, przy czym zęby połączone są mostkami, dzięki czemu nóż *f* posiada kształt grzebienia, w którego wycięcia podczas wycinania sznurowadeł wchodzi podłużne noże *a*, *b*, *c* i *d*.

Noże *a* i *d* (fig. 3) posiadają na końcach wycięcia obejmujące mostki noży *e* (fig. 4).

Noże *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f* są zabezpieczone od przegięcia się i przesunięcia za pomocą powyżej wspomnianych wkładek *g*, *h*, *i*, *k* (fig. 5) oraz wkładek *m*, *n* (fig. 1); cały zespół, składający się z noży i wkładek, jest ściśnięty z dwóch stron podłużnych za pomocą dwóch listw *o* i *p* oraz za pomocą dwóch listw *q* i *r* — z dwóch stron czoło-

wych i za pomocą śrub dociskowych *s* wkręconych w czworokątną ramę *t* i cisnących swymi główkami na listwy *o*, *p*, *q*, *r*.

Rama *t* spoczywa na płycie *v*.

Po ułożeniu noży i wkładek tak, jak to przedstawiono na fig. 5, w wycięcia w listwach *o*, *p*, wykonane w każdym nożu podłużnym i wkładkach, wkłada się drążki *x* przez otwory *y* w ramie *t*. Drążki te utrzymują noże i wkładki w pożądanym położeniu tak, aby nie odchylały się one od płyty *v*. Wtedy dociska się śruby *s*, aby noże i wkładki utworzyły układ silnie ściśnięty ze wszystkich stron.

Na wystające do góry ostrza noży nakłada się płytę gumową dostosowaną swymi wymiarami do powierzchni ograniczonej listwami *o*, *p*, *q*, *r*; grubość tej płyty jest nieco mniejsza od wysokości wystających ponad powierzchnię wkładek ostrzy noży. Następnie płytę gumową dociska się w dół za pomocą płyty dociskowej, np. przy użyciu śrub dociskowych lub hydraulicznie, wskutek czego płyta gumowa zostaje rozcięta nożami *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f* na paski — gumowe sznurowadła.

Również małe przestrzenie *z*, znajdujące się pomiędzy nożami *a* i *d* lub *e* i *d*, mogą być wypełnione wkładkami.

Jak wynika z fig. 1, w razie potrzeby można łatwo nadać dłuższym sznurowadłom szerokość czołową końców równą czterem szerokościom sznurowadeł, co zmniejsza jeszcze bardziej ilość odpadków. Należy tylko odgiąć dalej noże *a* i *o* na jednym końcu, mianowicie nóż *a* na jego górnym, a nóż *c* — na jego dolnym końcu (fig. 5), nóż *d* zaś — na obydwóch końcach o połowę szerokości sznurowadła.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wycinania sznurowadeł z płyty gumowej, znamienne tym, że noże do wycinania (*a*, *b*, *c*, *d*), przechodzące w kierunku długości sznurowadeł, posia-

dają część środkową prostą i zagięte końce skierowane w przeciwne strony, przy czym wysokość zagieć jest równa długości rozszerzonego końca sznurowadła, szerokość zagieć jest równa szerokości sznurowadła, a noże (a, b, c, d) są umieszczone tak, że końce dwóch noży (a, d), z których jeden (a) ma kształt litery S, a drugi (d) — kształt odwróconej litery S, i których długości różnią się o długość rozszerzonego końca sznurowadła, znajdują się w jednej linii prostopadłej do długości noży, przy czym pomiędzy tymi nożami (a, d) znajdują się dwa noże (b, c), z których każdy jest względem sąsiedniego noża (a)

względnie (d) krótszy o długość rozszerzonego końca sznurowadła, przy czym są one umieszczone tak, że każdy koniec noża (b lub c) dotyka innego końca noża (a lub d).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tym, że posiada dwa poprzeczne noże z ostrzami (e) w kształcie grzebienia przechodzące od końców noży (a, d) w odległości równej długości rozszerzonego końca sznurowadła.

Julius Fromm.

Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

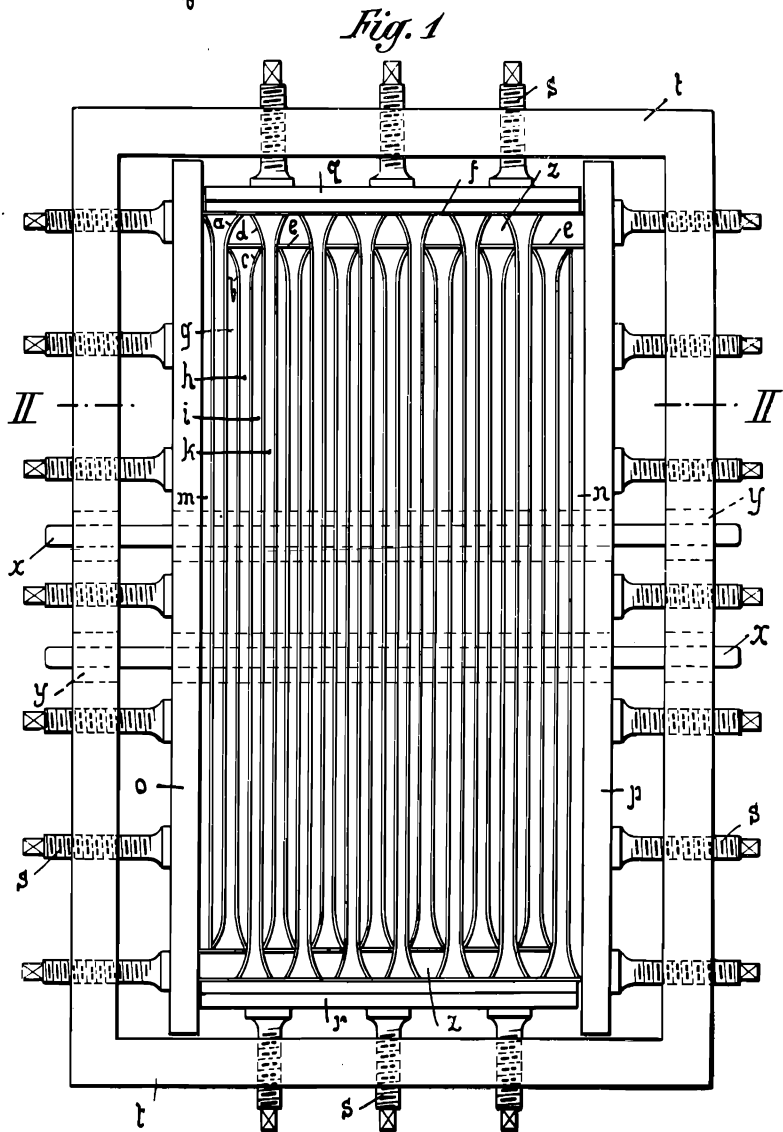
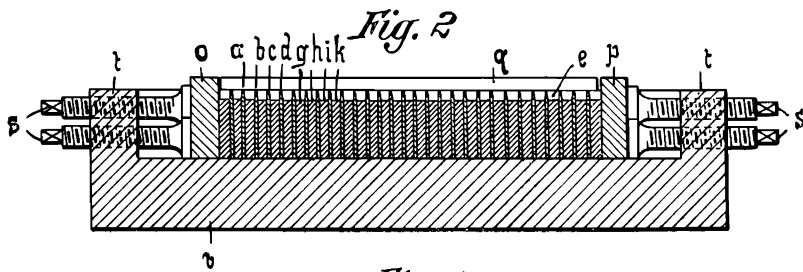

Fig. 4

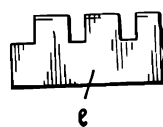

Fig. 3

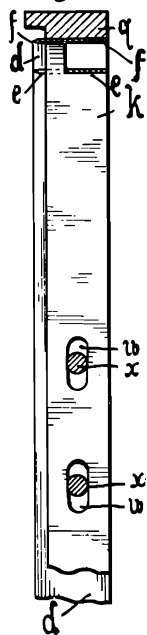

Fig. 5

